

[Gudrun Bjørner.]

Retsforbundet ser altså ikke nogen fare ved at udskyde revisionen af loven.

Ragnhild Andersen: Meningen med den lov om erhvervsvejledning, der vedtoges i 1953, var, at der skulle gives vejledning til de unge om, hvilke veje og muligheder der stod dem åbne i erhvervslivet eller ved en videregående uddannelse, og om vilkårene og forudsætningerne derfor. At dømme efter ministerens udtalelser her i tinget har loven virket tilfredsstillende, og det frivillige samarbejde mellem skolerne og den offentlige erhvervsvejledning har udviklet sig godt.

Når ministeren nu imidlertid foreslår at udskyde revisionen af loven i 3 år eller 4 år — for den blev jo som allerede nævnt udskudt 1 år i fjor — kan jeg sige, at min gruppe ikke er særlig glad ved en sådan udskydelse; vi er betænkelige ved det. Det fremgår af fremsættelsen, at såvel Dansk Arbejdsmands Forbund som Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund og Handels- og Kontorfunktionærenes Forbund har foreslået, at alle skoler i landet skulle have pligt til at gennemføre erhvervsoplysende foredrag og samtaler med de unge i afgangsklasserne. Dette forslag ser vi på med sympati. Også arbejdsmarkedskommissionen anbefaler, at loven bliver udbygget. Ministeren er imidlertid betænkelig ved at forpligte skolerne som foreslået af de nævnte fagforeninger og henviser til, at vi endnu har så få erfaringer ved denne erhvervsvejledning. Ministeren henviser også til, at der er kommet betydelig flere unge ud af skolerne i de senere år, heraf mange, som allerede har draget fordel af erhvervsvejledningen. Ministeren mener altså, at man bør gå videre ad denne frivillighedens vej, og baserer derpå sit forslag om en udskydelse af revisionen af loven.

Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til lovforslaget, at loven udnyttes forskelligt, og at den i landdistrikterne ikke udnyttes tilstrækkeligt. Det vil altså sige, at der kun er få unge, som derude har mulighed for at få vejledning om de erhverv og de uddannelsesmuligheder, der står til rådighed for dem. Det ville efter min opfattelse være bedre, hvis man her havde pligt for skolerne til at give børnene i afgangsklasserne er-

hvervsvejledning. Som forholdet er nu, betyder det, at de unge, som kommer ude fra landsbyskolerne, stilles ringere end de unge i byer og købstæder, om hvem man vel kan sige, at de har bedre betingelser for til daglig at orientere sig om mulighederne i erhvervslivet eller med hensyn til uddannelsen. Jeg tror nok, man kan sige, at det i forvejen kan være svært nok for den strøm af unge, der fra landet kommer ind til købstæder og byer, at få beskæftigelse. Det gælder både de unge piger og de unge mænd, der altså i højere grad end andre må lade tilfældet råde, når de skal ud for at søge sig en plads eller forsøge at skaffe sig videre uddannelse. Jeg ved ikke, om jeg har ret, men jeg har en følelse af, at ministeren frygter for, at presset på de offentlige erhvervsvejledningskontorer, arbejdsanvisningskontorerne, vil blive for stærkt i de kommende år, hvis for mange dér skal oplyses om, hvilke muligheder der er inden for erhvervene. Det er forståeligt, om en sådan frygt gør sig gældende, for vi ved jo, at der i disse år og de kommende år går mange flere unge end normalt ud fra afgangsklasserne i skolerne.

Selvfølgelig vil jeg indrømme, at erhvervsvejledning blot er den ene side af sagen og egentlig slet ikke den væsentlige, for hvis der var plads nok i erhvervslivet, hvis der var muligheder nok for de unge til enten at uddanne sig eller at få en læreplads, var en sådan lov om erhvervsvejledning vel om ikke overflødig så dog uden den betydning, som den har i dag. Det er spørgsmålet om at få en læreplads eller komme ind på en læreanstalt, der er det afgørende; det er heri, vanskelighederne består, og det er her, manglerne i samfundet viser sig.

I løbet af 1957 fyldte 75 500 unge piger og drenge 15 år. Det var 9 300 flere end i 1956. I 1958 vil tallet blive 79 200, altså 3 700 flere end i 1957. Det vil være af stor interesse, forekommer det mig, om ministeren kunne give tinget oplysning om, hvordan det går med fremskaffelsen af lærepladser til disse mange unge, der kommer ind på arbejdsmarkedet. Er der skaffet lærepladser til dem, for det vil der jo blive tale om for den store part af dem? Er der skaffet flere pladser på gymnasier og læreanstalter? Til næste år vokser tilgangen yderligere med 6 400 unge. Det var på denne baggrund,